

приближихми Чърний носъ (Кара-Бурну), който штомъ като приминахми показа ни се Солунъ отдалече.

На осмъ и половина часъ тъ прѣзъ день тъ, самоплувъ тъ ни хвърли желѣза въ пристаниште то на Солунъ. Отъ какъ се извършиха обикновени ти карантински прѣгледи, едно множество варки пълни съ еврейски варкари пристигна и обиколи нашия *Малакофъ*. Шумъ тъ, неразбрано то крискане и викове на тина чудни люде, заедно съ беспокоийствина та, на които бѣха подложени пътниците ти, произведоха въ мене едно неблагодарство, и азъ по-добрѣ бихъ се съгласилъ да остана въ самоплувъ тъ и да се върна назадъ, а не да влѣза въ варкити имъ, ако да не бѣше се намѣстилъ вече другаръ тъ ми въ една варка заедно съ пѣртошина та ни. Както и да е, азъ бѣхъ принуденъ дърпанъ отъ самъ, дърпанъ отъ татъкъ, посрѣдъ една глотница на еврейски разискованина, да слѣза при другаръ тъ си. Като бѣхми по положение то си и по работата си люде, отъ които тескере се не трѣси, гюмрюкъ се не придирова, свободно излѣзохми на брѣгъ тъ. Нъ на мѣсто това, ми сми имали злочестина та да прѣтеглимъ нѣшто повече отъ еврейскій инатъ.

Отъ навалица та на онѣа, които ни посрештнаха и искаха да ни зематъ едно друго, отличаваше се единъ еврейнъ, на когото въ лице то бѣха исписани най-ясно всички ти спекулантски качества. Тоа *базиргенинъ*, за да земе отъ насъ двойно и тройно отъ заплатата, която може да му се дължи за товароноство то, развожда ни цѣли два часа подъ прѣдлогъ, че не знае домъ тъ, дѣто тѣкмѣхми да застанемъ.

И така, любезний мой, днесъ съмъ въ Солунъ, отдѣто ти пиша за честито то си пристигноване, за добро то си здравие, най-послѣ и да ти поднеса приателското то си почитане и поздравъ.

ПЪТОВАНИЕ ПО МАКЕДОНИА,

отъ Солунъ до Велесъ.

(Изъ писмата на В. П.)

Отъ писмата ми, што ви прѣпратихъ прѣзъ Цариградъ, научили сте се до нѣйдъ за мои ти мимоходни пътни впечатлениа до тукъ. За да удовлествориа по-добрѣ ваше то любопытство, залавиамъ се сега да ви опиша малко по-подробно пътова-